

Az amerikai nagykép?ség világraszóló szégyene

2023 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az Oscar-gálán néma csenddel reagált a közönség Jamie Lee Curtis vallomására: „Szeretem a magyar örökségemet”.

Az idei Oscar-gálán a legjobb női mellékszereplő kategória díját Jamie Lee Curtis kapta. A színésznő Tony Curtis és Janet Leigh hollywoodi sztárpár gyermeke. Amikor a díjátadó után a backstage-ben magyarországi köztársaságunkra kérdezték, ki merte ejteni azt a ma Amerikájában szitoknak számító kijelentést, hogy:

Szeretem a magyar örökségemet.

A mondat elhangzása után a teremben dermedt csend honolt, Arany János szavait hozzáigazítva, állt néma csend, „légy szárnya bent, se künn, nem hallatik”.

Bezzeg amikor az egyéb, megfelelő és jelenleg megkövetelt amerikai narratívát valló színészek említik amerikai és egyéb gyökereiket, a nemzeti öntudattól eltelve a hallgatók elaléltan képesek pirosra verni a tenyereiket.

A Jamie Lee Curtis magyar felmenőinek említése utáni kínos csend nem volt más, mint Amerika, pontosabban az amerikai balliberális kulturális elit szegénységi bizonyítványa,

példája annak, hogy a művészetek területére is beszivárgott a kemény, politikai véleménynyilvánítás.

Amennyiben a jelenlegi orosz–ukrán háborúban Magyarország lenne a háború legharsányabb támogatója, ha az amerikai tervek európai végrehajtásában nem országunk lenne a nemkívánatos homokszem az általuk eltervezett végrehajtását illetően, a hollywoodi nagydíj Magyarországnak nevének hallatán a tisztelettel elolvadva, véget nem érő ovációval nyilvánított volna véleményt. Ehelyett maradt a csönd, amidőn az „eltörléskultúra” szörnye kéjesen rátelepedett a helyszínre, a díjazott színésznőre, aki ugyan kényszeredetten észlelte a közönség néma hallgatását, beszéde végén némi zavarral azt kérte, hogy

„Please do not cancel me”, azaz ne töröljék el, ne lehetetlenítsék el és hozzáteszi, hogy legalább a mai este ne tegyék ezt vele.

Itt tart a világ vezető hatalmának agyimosott értelmisége. Van a rossz színész és van a jó színész, attól függően, hogy élettörténetében van-e esetleg akár egyetlen olyan jel, ami nem kompatibilis a jelenlegi amerikai mainstream világnézeti fundamentumaival, mert akkor jöhet a megszégyenítés, a térdeltetés, a kiközösítés, a néma csönd fülsiketítő paradoxona.

Jó tudni, hogy a magyar kormány és egyáltalán a magyarság jelenünkben Amerika számára csak a fejük elfordítását, a megbélyegzettségünket jelenti.

A magyarázatát tudjuk, látjuk, tapasztaljuk, ahogyan a jelen esetben is.

A magam részéről csak annyit teszek ehhez hozzá, hogy „God bless America”, legalábbis azért tényleg legyen áldva, hogy képes legyen a rajta kívüli világ szereplőit egyenrangú partnereként és nem a leigázandók és az eltörölendő szemüvegén keresztül szemlélni.

Zárszóként említem, hogy

a színésznő oldani próbálva a kínos helyzetet, egy magyar gyerekdalt kezdett énekelni akcentusos magyarsággal,

mókuska helyett katica szóval helyettesítve az eredeti dal szereplőjét, imígyen: „Katica, Katica felmászott a fára, leesett, leesett...”

Kis áthallással azt gondolom, hogy egyeseknek itt lenne az ideje, hogy lemásszanak arról a bizonyos fáról, hogy ne a felsőbbrendűség bűnébe esve és a magasból kelljen hirdetniük és kinyilvánítaniuk sajátos elveiket.

A szerző színművésze

Borítókép: *Jamie Lee Curtis, magyar származású Oscar-díjas színésznő (Fotó: Caroline Brahman)*

Bognár Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló